

Sygn. akt I C 824/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa M. Ż. (1)

przeciwko (...) S.A. Oddział w Polsce

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. Oddział w Polsce na rzecz powoda M. Ż. (1) kwotę 8.000 zł (osiem tysięcy złotych), z ustawowymi odsetkami od dnia 25 maja 2017 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 400 zł (czteryście złotych) z tytułu opłaty od pozwu, kwotę 789,92 zł (siedemset osiemdziesiąt dziewięć 92/100 złotych) z tytułu wydatków i kwotę 1.217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) z tytułu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 25 maja 2017 r., sygn. akt I C 824/15

Pozwem z dnia 27 października 2015 r. (k. 3) powód M. Ż. (1), działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 32), wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. Oddział w Polsce kwoty 8 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 20 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu (k. 4-7) powód wskazał, że w dniu 29 maja 2013 r. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, spowodowanym przez kierowcę posiadającego obowiązkowe ubezpieczenie OC u pozwanego, w następstwie którego doznał urazu kolana, uda lewego oraz obu łokci, a ponadto złamania otwartego kości palca ręki i wstrząśnienia mózgu. Odniesione urazy wymagają kontynuacji leczenia, są źródłem silnych dolegliwości bólowych, utrudniają powodowi samodzielne funkcjonowanie. Po wypadku w codziennych czynnościach powód potrzebował pomocy matki – M. Ż. (2). Powód należy do (...) Klubu Sportowego (...) w K. osiągając od ponad 10 lat bardzo dobre wyniki. Wypadek uniemożliwił powodowi, zajmującemu pierwszą pozycję w rankingu województwa (...), start w Mistrzostwach Polski, do których przygotowywał się intensywnie przez cały sezon, licząc na poprawę wyniku z poprzedniego roku, gdzie zajął 8 miejsce. Uszkodzona dłoń i mięsień czworogłowy uda stawiają pod znakiem zapytania dalszą karierę kolarską poszkodowanego.

Jako podstawę prawną roszczenia powód podał art. 445 § 1 k.c. i art. 444 § 2 k.c., wskazując jednocześnie, że wypłacona dotychczas przez pozwanego kwota jest nieadekwatna do odniesionych przez niego urazów i cierpień psychicznych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 1 grudnia 2015 r. (k. 49) pozwany (...) S.A. Oddział w Polsce, działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 53), wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

Pozwany zakwestionował, że powód doznał innych urazów niż stwierdzone podczas jego wizyty w szpitalu bezpośrednio po zdarzeniu, jak również że w wyniku zdarzenia powód doznał trwałych urazów psychicznych. Podniósł, że obawy odnośnie dalszej kariery kolarskiej powoda są nieudowodnione, a żaden dokument medyczny nie wskazuje, jakoby rokowania na przyszłość związane ze skutkami przedmiotowego zdarzenia były niekorzystne. Pozwany podał, że brak jest podstaw do zasądzenia na rzecz powoda żądanej kwoty, powołując się na orzecznictwo. Zakwestionował również sposób liczenia odsetek, wskazując, że powinny one być liczone od dnia wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 maja 2013 r. około godz. 8.30 na drodze k-28 w M. miało miejsce zdarzenie drogowe spowodowane przez kierującą pojazdem marki O. (...), nr rej. (...), która posiadała obowiązkowe ubezpieczenie OC u pozwanego (...) S.A. Oddział (...).

Kierująca pojazdem E. J., jadąc w kierunku S., zatrzymała się przy osi jezdni chcąc skrócić w lewą stronę na parking. Podczas oczekiwania na przejazd samochodów jadących z naprzeciwka jej 16-letnia córka - N. J., otworzyła prawe drzwi pojazdu, na które najechał poruszający się na rowerze powód M. Ż. (1). Powód przeokoziółkował przez kierownicę roweru. Nie był w stanie podnieść się samodzielnie z jezdni. Został zabrany karetką do szpitala.

Dowód: pismo KP w M. z dnia 2 lipca 2013 r. (k. 8, 100), potwierdzenie sprawcy wypadku/kolizji (k. 94-95), pismo KP w M. z dnia 14 czerwca 2013 r. (k. 96), opis zdarzenia z dnia 1 czerwca 2013 r. (k. 107)

Po zdarzeniu powoda zaopatrzone na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym w S.. Stwierdzono złamanie paliczka podstawnego palca III ręki lewej. Złamanie nastawiono i unieruchomiono w szynie gipsowej. Wykonano Rtg ręki lewej, uda i lewego kolana.

Powód kontynuował leczenie w poradni ortopedycznej. W dniu 4 czerwca 2013 r. podczas kontrolnego Rtg stwierdzono przemieszone złamanie paliczka podstawnego palca III ręki lewej i zakwalifikowano go do zabiegu operacyjnego.

M. Ż. (1) był hospitalizowany w szpitalu w S. w okresie od 7 czerwca 2013 r. do 9 czerwca 2013 r. W tym czasie przeprowadzono u niego leczenie operacyjne polegające na zespoleniu złamania paliczka podstawnego palca III ręki lewej płytką kątowno stabilną. Dodatkowo odnotowano stan po wstrząśnieniu mózgu, wykonane CT głowy nie wykazało zmian pourazowych.

Podczas dalszego leczenia w poradni ortopedycznej uzyskano zrost złamania i leczenie zakończono w dniu 17 września 2013 r.

Powód w przebiegu leczenia miał jedną kontrolę okulistyczną w dniu 4 czerwca 2013 r.

Dowód: dokumentacja medyczna (k. 14, 20-21, 26, 45, 83-87), opinia biegłego sądowego chirurga, ortopedy i traumatologa z dnia 4 listopada 2016 r. (k. 137), opinia biegłego neurochirurga-neurotraumatologa z dnia 3 lutego 2017 r. (k. 151), fotografie uszkodzonego (k. 15-19, k. 104-106)

Po wypadku powód wymagał pomocy osób innych w wykonywaniu codziennych czynności. Potrzebował pomocy przy przejściu do łazienki, ubieraniu, jedzeniu. W czynnościach tych pomagali mu jego rodzice. Przez pół roku po wypadku powód nie wykonywał czynności wymagających większego wysiłku fizycznego.

Szynę gipsową na lewej ręce powód nosił przez około 2 miesiące. Po jej zdjęciu nie mógł wykonywać lewą ręką wszystkich czynności. Dłoń była sztywna, nie mógł zacisnąć jej w pięść.

Dowód: zeznania świadka M. Ż. (2) (k. 118/2-119, czas nagrania: 00:11:38), zeznania powoda M. Ż. (1) (k. 169/2)

M. Ż. (1) od 10 roku życia uprawiał kolarstwo szosowe. Należał do (...) Klubu Sportowego (...).

Początkiem maja 2013 r. powód napisał egzamin maturalny. Przed zdarzeniem ćwiczył do Mistrzostw Polski w kolarstwie. W październiku 2013 r. rozpoczął studia na AWF w K., wiedząc, że z uwagi na doznane urazy nie będzie mógł jeździć na rowerze wyczynowo. Z uwagi na zajęcie 8-go miejsca w Mistrzostwach Polski Juniorów w 2012 r. nie musiał zdawać na studia egzaminu sprawnościowego.

Powód dopiero w 2014 r. podjął ponownie ćwiczenia w klubie kolarskim, do którego należał przed zdarzeniem. Obecnie powód jeździ jedynie rekreacyjnie, nie bierze udziału w wyścigach kolarskich.

Dowód: legitymacja Międzynarodowej Unii Kolarskiej (k. 27, 108), zaświadczenie nr (...) (k. 28, 109), komunikat (k. 29), fotografie pucharu i medali za wyczyny kolarskie (k. 30-31, 110-111), zeznania świadka M. Ż. (2) (k. 118/2-119, czas nagrania: 00:11:38), zeznania powoda M. Ż. (1) (k. 169/2)

Bezpośrednio po zdarzeniu, kiedy powód miał rękę w gipsie, a potem ją rehabilitował, nie mógł jeździć. W konsekwencji, tak długa przerwa wykluczyła go z treningów i wyścigów. Obecnie po dłuższej jeździe, odczuwa w lewej ręce ból od trzymania kierownicy.

Powód za osiągnięcia kolarskie w 2012 r. otrzymał jednorazowe stypendium od Gminy Z. w wysokości 3 000,00 zł, natomiast ze swojego klubu za uczestnictwo w Mistrzostwach Polski i zajęcie w nich 8 miejsca jednorazowo 1 500,00 zł.

Powód planował rozwój swojej dalszej kariery kolarskiej, miał propozycję wyjazdu do W., gdzie miał ścigać się zawodowo. Planował skorzystać z tej propozycji.

Na studiach powód miał problemy z tzw. gimnastyką sportową, w której trzeba było chwytać poręcze i drążki, a przy tych czynnościach odczuwał ból w lewej ręce.

Dowód: zeznania powoda M. Ż. (1) (k. 169/2)

W dniu 29 maja 2013 r. powód doznał złamania paliczka podstawnego palca III ręki lewej, stłuczenia z otarciami obu łokci, stłuczenia uda i kolana lewego.

Po zespoleniu złamania paliczka podstawnego powód na powierzchni grzbietowej palca III lewej ręki ma bliźną pooperacyjną. W konsekwencji złamania występuje u niego w zakresie ruchomości deficyt zgięcia stawu międzypaliczkowego bliższego o 10 stopni, ruchomość stawu śródręcznego - paliczkowego i międzypaliczkowego dalszego jest w pełnym zakresie. Chwył ręki jest prawidłowy, przy czym przy zaciskaniu ręki w pięść występuje brak pełnego dociśnięcia palca III do dłoni.

W związku z tym urazem powód doznał 3% uszczerbku na zdrowiu, określonego w pkt 141b Załącznika oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2013 r. poz. 954 t. j.).

Uszczerbkiem na zdrowiu nie skutkują natomiast stłuczenia łokci, uda i kolana lewego.

Przed wypadkiem powód nie przeżył innych urazów, nie był leczony z powodu innych schorzeń samoistnych. Jego stan zdrowia był dobry. W stosunku do powoda nie stosowano leczenia niestandardowego. Warunki fizyczne powoda nie miały wpływu na powstanie, zakres i skutki urazów doznanych w wypadku.

Zgłaszane dolegliwości po wypadku są typowymi dolegliwościami zgłaszanymi po tego typu urazach. Podawane dolegliwości nie mają związku z wiekiem powoda, warunkami fizycznymi i innymi indywidualnymi właściwościami. Podane przez powoda dolegliwości bólowe palca III ręki lewej, nasilające się po wysiłku, zginaniu palca, osłabienie siły lewej ręki, pobolewania kolana lewego, mają charakter obiektywny, adekwatny do stwierdzonego stanu zdrowia, dolegliwości te pozostają w związku przyczynowo - skutkowym z wypadkiem. Obecny stan zdrowia powoda należy określić jako dobry, brak istotnego zaburzenia funkcji narządów ruchu.

Dowód: opinia biegłego sądowego chirurga, ortopedy i traumatologa z dnia 4 listopada 2016 r. (k. 137), opinia lekarska z dnia 23 sierpnia 2013 r. (k. 11, 90)

W skutek wypadku z dnia 29 maja 2013 r. powód doznał urazu głowy bez następstw w stanie neurologicznym. W trakcie pobytu w szpitalu błędnie zostało rozpoznane wstrząśnienie mózgu. Zarówno z dokumentacji zespołu ratowniczego, jak i SOR w S. z dnia urazu jednoznacznie wynika, że utraty przytomności nie było, zatem nie można rozpoznawać wstrząśnienia mózgu.

Powierzchnowy uraz głowy wiąże się z krótkotrwałym zespołem bólowym trwającym kilka dni, nie wymagającym leczenia, nie ogranicza on funkcjonowania powoda, nie spowodował żadnego uszczerbku na zdrowiu.

Stwierdzone zwapnienia w sierpie mózgu są schorzeniem samoistnym, stopniowo narastającym, nie mającym etiologii urazowej.

Stan neurologiczny powoda w chwili obecnej jest prawidłowy.

Dowód: opinia biegłego neurochirurga-neurotraumatologa z dnia 3 lutego 2017 r. (k. 151)

Powód zgłosił przedmiotową szkodę pozwanemu, który zarejestrował ją pod nr (...) (...). Pozwany po rozpoznaniu sprawy przyznał powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 4 000,00 zł.

Dowód: decyzja z dnia 28 sierpnia 2013 r. (k. 9-10, k. 89), operat szkodowy OC Nr 1 (k. 88), przyjęcie zgłoszenia z dnia 12 sierpnia 2013 r. (k. 92), zgłoszenie szkody i wezwanie do zapłaty z dnia 31 lipca 2013 r. (k. 98-99)

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Opinia biegłego sądowego chirurga, ortopedy i traumatologa M. Ś. z dnia 4 listopada 2016 r. (k. 137) oraz biegłego sądowego neurochirurga-neurotraumatologa W. M. z dnia 3 lutego 2017 r. (k. 151) nie były kwestionowane. Sąd podzielił w całości wnioski ww. opinii, które były spójne, logiczne i sporządzone przez osoby o odpowiedniej wiedzy i kwalifikacjach.

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do treści § 4 cyt. przepisu uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zgodnie z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Z kolei art. 445 § 1 k.c. stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule

poprzedzającym, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Bezspornym w ramach niniejszego postępowania była odpowiedzialność pozwanego co do zasady. Pozwany wydając w postępowaniu likwidacyjnym decyzję przyznającą zadośćuczynienie uznał bowiem swoją odpowiedzialność. W przedmiotowym postępowaniu kwestionował natomiast wysokość żądanej z tego tytułu sumy. Pozwany podnosił, że kwota która została już przyznana powodowi, w całości wyczerpała jego roszczenie.

Dokonania oceny zatem wymagało to, czy wypłacona powodowi przez ubezpieczyciela w postępowaniu przedsądowym kwota 4 000,00 zł odpowiada pojęciu „odpowiedniej” w rozumieniu dyspozycji art. 445 § 1 k.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, iż zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia, a celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, które ma mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości.

Sąd uznał, że w zaistniałych okolicznościach sprawy, z uwagi na konsekwencje doznanego przez powoda urazu, kwota 4 000,00 zł nie stanowi sumy odpowiedniej, rekompensującej doznane przez powoda cierpienia psychiczne i fizyczne. Powód po zdarzeniu musiał pozostawać z unieruchomionym palcem III lewej ręki co ograniczyło jego możliwość wykonywania różnych czynności. Powód potrzebował w tym czasie pomocy innych osób przy wykonywaniu codziennych czynności. Ponadto odczuwał dolegliwości bólowe. Obecnie powód odczuwa ból ręki po dłuższej jeździe na rowerze.

Sąd przyznając kwotę zadośćuczynienia w wysokości 8 000,00 zł miał jednak przede wszystkim na uwadze, konsekwencje jakie spowodowało przedmiotowe zdarzenie dla kariery sportowej powoda. Powód odnosił bowiem sukcesy w kolarstwie szosowym, w 2012 r. zajął 8 miejsce w Mistrzostwach Polski Juniorów. Przygotowywał się do kolejnych mistrzostw w 2013 r. Miał propozycję wyjazdu do W., gdzie jeździłby zawodowo. Przedmiotowe zdarzenie uniemożliwiło więc powodowi realizację jego planów, na które pracował trenując kolarstwo już od 10 roku życia.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności oraz przedstawione rozważania prawne Sąd uznał, że właściwą należną powodowi tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotą jest 12 000,00 zł, co przy uwzględnieniu wypłaconej przez ubezpieczyciela sumy 4 000,00 zł oznacza, że roszczenie o zadośćuczynienie okazało się zasadne w całości, o czym Sąd na podstawie wyżej powołanych przepisów orzekł jak w pkt 1 sentencji.

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę według stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia sprawy, uzasadniało przyznanie odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wyrokowania, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł jak w pkt 2 sentencji wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanego (strony przegrywającej) na rzecz powoda kwotę 400,00 zł, stanowiącą opłatę od pozwu, kwotę 789,92 zł stanowiącą wydatki na opinie biegłych oraz kwotę 1 217,00 zł, stanowiącą wynagrodzenie pełnomocnika powoda, ustalone w oparciu o § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł.